

Publiekstrekker

Was het op 8 april jl. Ratko Mladic die de scoop van het nieuws wegkaapte ten nadele van de bezuinigingen op Defensie; op 25 juni moest Veteranendag zwaar concurreren met de Tourist Trophy in Assen.

Trok het motorsportevenement alleen al meer dan honderdduizend toeschouwers, de motorgekte bleek compleet toen wij – na een defilé in de miezige regen – op de terugweg voorbij Zwolle kwamen.

In de berm langs en op de viaducten over de A28 zag het zwart van de mensen. Allemaal keken ze naar de ronkende motormachines die bezig waren aan hun exodus uit Assen. Partytenten, barbecues, campingstoeltjes: werkelijk alles werd uit de kast gehaald om de terugtrekkende

want Viñales, Marquez en Spies hadden gezegevierd. Als vanouds was de grote jaarlijkse reünie in Assen sportief en gezellig geweest, nu reden ze voldaan terug naar huis en haard.

Ik ken dat niet: het gevoel met een rijbewijs A te mogen rondtoeren over 's lands wegen. Het lijkt me grandioos, maar het is er (nog) niet van gekomen om op twee wielen een plaats op de weg te bezetten. Kennelijk een kwestie van prioriteiten.

Maar na Veteranendag 2011 snap ik, meer nog dan voorheen, waarom motorclubs voortaan ook mogen meerijden op Veteranendag: veteranen en, meer nog, motoren zijn een ideale publiekstrekker (zie boven). Begrijp me niet verkeerd: ze mogen juist ook meerijden omdat ze evengoed veteraan zijn als u en ik. En als de op 16 juni jl. door de Tweede Kamer ingediende initiatief-Veteranenwet wordt aangenomen, zijn aardig wat actief dienende militairen die motorrijden ineens ook veteraan. Mooi meegenomen.

Als leek/niet-motorrijder is het ronkende geluid van een Harley-Davidson wat mij betreft ongeëvenaard; de trilling verspreidt zich over het wegdek en door je hele lichaam. Maar het motorgeluid is vast niet de enige reden waarom behoorlijk wat veteranen motorrijden. Minstens even onovertroffen zijn het vrijheidsgevoel, de oeroude kameraadschap onder gelijkgestemden, je hoofd leegrijden en ach: misschien ook wel een heel klein beetje rebellie.

Onder motorrijdende veteranen is de bindende factor misschien nog wel groter dan onder burgers met evenveel cc's onder het zadel. Het was in elk geval imposant die tweehonderd motoren op het Malieveld te zien arriveren om deel te nemen aan het defilé. Hopelijk het begin van een mooie traditie.

Marcel van Hemert

*Een waar
gekkenhuis
langs de snelweg*

motorbezoekers eens lekker dichtbij te kunnen bekijken. Het was een waar gekkenhuis langs de snelweg, een kermis van dagjesmensen. Blijkbaar loont bermtoerisme.

Het vrijheidsgevoel van die bikers moet heel erg groot zijn. "Freedom's just another word for nothing left to lose", zong Janis Joplin met flowers in haar haar in 'Me and Bobby McGee'.

Die duizenden bikers die over het natte wegdek voorbijtrokken aan het oog van de bermtoeristen hadden niets te verliezen,